

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. I. J., so sídlom S.**, IČO: X., proti žalovanému: **Mgr. I. F., PhD., so sídlom M.**, správca konkurznej podstaty úpadcu D., š. p. „v likvidácii“, so sídlom M. IČO: X. zastúpeného Mgr. R. A., advokátom, so sídlom S., **o zaplatenie sumy 250 000,- Eur s príslušenstvom**, o nesúhlase s postúpením veci na Krajský súd v Banskej Bystrici, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. októbra 2010, č. k. 5 Ndob 48/2010-98, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením zo dňa 28. októbra 2010 č. k. 5 Ndob 48/2010-98 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že príslušným na konanie vo veci je Krajský súd Banská Bystrica.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že Okresný súd Banská Bystrica podaním zo dňa 8. septembra 2010 (č. l. 86) postúpil spis vedený na tomto súde pod sp. zn. 7 C 136/2010 Krajskému súdu v Banskej Bystrici ako súdu vecne a miestne príslušnému podľa ust. § 372n O. s. p. z dôvodu, že ide o spor vyvolaný a súvisiaci s konkurzným konaním. Zároveň uviedol, že nie je príslušný ani v súlade s ust. § 84 O. s. p. a ust. § 85 O. s. p.

Krajský súd v Banskej Bystrici predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky spis sp. zn. 65 Cbi 20/2010 na rozhodnutie o nesúhlase Krajského súdu v Banskej Bystrici s postúpením veci Okresným súdom Banská Bystrica podľa ust. § 104a ods. 3 O. s. p. Krajský súd v Banskej Bystrici vyslovil názor, že nie je miestne a vecne príslušný na prejednanie a rozhodnutie veci z dôvodu, že v posudzovanom prípade nejde o spor vyvolaný konkurzom. V predmetnom konaní si žalobca uplatnil proti žalovanému, ktorý je

správcom konkurznej podstaty, právo na náhradu škody, ktorá vznikla zanedbaním povinností žalovaného ako správcu konkurznej podstaty pri správe majetku úpadcu, a preto miestna príslušnosť sa určuje všeobecným súdom odporcu podľa ustanovenia § 84 a nasl. O. s. p. Krajský súd súčasne zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 36-24K 107/1996-524 zo dňa 2. augusta 2010 zrušil konkurz na majetok úpadcu D., š. p. „v likvidácii“, so sídlom M., IČO: X. a Mgr. I. F., PhD., so sídlom M., zbavil funkcie správcu konkurznej podstaty. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6. septembra 2010.

Ďalej v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podaním, doručeným Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 21. septembra 2010, žalovaný Mgr. I. F., PhD. vyjadril svoj nesúhlas s postúpením vecí. Svoj nesúhlas s postúpením vecí odôvodnil tým, že v tejto veci nejde o spor vyvolaný a súvisiaci s konkurzným konaním, nakoľko nejde o incidenčnú žalobu, vylučovaciu žalobu alebo iný druh žaloby, ktorej potreba alebo právo vyplynie zo samotného priebehu konkurzného konania, alebo ktorá by sa týkala konkurznej podstaty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil názor, že predmetom sporu je žaloba o zaplatenie sumy 250 000,-- Eur s príslušenstvom z dôvodu zanedbania si povinností správcu konkurznej podstaty pri správe majetku a týmto konaním spôsobenej škody žalobcovi je nepochybné, že spor o zaplatenie sumy 250 000,-- Eur s príslušenstvom s konkurzným konaním súvisí. Na majetok úpadcu D., š. p. „v likvidácii“, so sídlom M. IČO: X. bol rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24K 375/97 dňa 19. marca 1998 vyhlásený konkurz. Konkurzné konanie úpadcu D., š. p. „v likvidácii“, so sídlom M. IČO: X. sp. zn. 36-24K 107/96 prebehlo na Krajskom súde v Banskej Bystrici. S poukazom na citované ust. § 88 ods. 1 písm. j/ a § 372n O. s. p. a § 104a ods. 3 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o príslušnosti Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podal žalovaný odvolanie, navrhol napadnuté uznesenie najvyššieho súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval ako súd prvého stupňa, vzhľadom na zásadu dvojinstančnosti konania, je proti tomuto rozhodnutiu odvolanie prípustné, nakoľko ustanovenia O. s. p. odvolanie proti takémuto uzneseniu nevyklúčujú. Odvolanie považuje žalovaný za podané v zákonom stanovenej lehote v zmysle § 204 ods. 2 O. s. p., nakoľko napadnuté uznesenie obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné.

Žalovaný má za to, že v danej veci ide o osobitný, súkromnoprávny nárok žalobcu proti žalovanému, ktorý mu mal vzniknúť v súvislosti s porušením povinnosti správcu pri správe majetku úpadcu, ktorý si žalobca uplatnil mimo konkurzného konania. Nejde teda o spor vyvolaný alebo súvisiaci s konkurzným konaním. Za spory vyvolané konkurzným konaním alebo s ním súvisiace má zákon (§ 88 ods.1 písm. j/, § 372n O. s. p.) na mysli také spory, ktoré sa týkajú nárokov proti konkurznej podstate alebo nárokov súvisiacich s majetkom zapísaným do súpisu konkurznej podstaty úpadcu. Ide najmä o žaloby incidenčné, žaloby o odporovateľnosť právnych úkonov, žaloby o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty a pod. V tomto prípade ide zrejme o nárok veriteľa proti žalovanému z titulu náhrady škody. Evidentne nejde o nárok súvisiaci s konkurzným konaním, nakoľko takýto nárok by sa musel premietnuť v samotnom konkurznom konaní, alebo by bol podkladom pre tam uplatňované alebo priznávané nároky. Ak by išlo o spor súvisiaci s konkurzným konaním, konkurzný súd by nemohol konkurz skončiť. Žalovaný má za to, že vecne a miestne príslušným súdom v tejto veci je Okresný súd Banská Bystrica.

Na výzvu súdu zo dňa 19. 01. 2012 podaním zo dňa 15. 03. 2012 žalovaný oznámil, že jeho podanie zo dňa 11. 01. 2011 je odvolaním proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5 Ndob 48/2010 zo dňa 28. 10. 2010, v ktorom podrobne odôvodnil, prečo považuje napadnuté uznesenie za uznesenie súdu prvého stupňa a z akých dôvodov je proti nemu prípustné odvolanie. Ďalej uviedol, že v prípade, že Najvyšší súd Slovenskej republiky dospeje k záveru, že napadnutým uznesením rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, žalovaný navrhuje, aby podanie zo dňa 11. 01. 2011 bolo podľa jeho obsahu posúdené ako dovolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) pred prejednaním napadnutého uznesenia podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. skúmal podľa ust. § 103 O. s. p. podmienky konania a dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené procesné podmienky konania.

Z obsahu predloženého spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zisťuje, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 28. októbra 2010, č. k. 5 Ndob 46/2010-98 rozhodol o príslušnosti Krajského súdu v Banskej Bystrici na konanie vo veci.

Podľa § 201 prvá veta O. s. p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa ust. § 9 ods. 1, 2 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a) v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b) v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c) v sporoch, týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, i) ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p., o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 10a ods. 1 O. s. p., o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O. s. p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Procesné podmienky konania upravené Občianskym súdnym poriadkom sú také podmienky, ktoré musia byť splnené, inak nie je možné zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov. Na strane súdu k podmienkam konania patria také okolnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu vo veciach konať a vydať rozhodnutie. Takouto podmienkou je aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej určuje, ktorý súd je príslušný konať a rozhodnúť o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky je príslušný rozhodovať o odvolaniach vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa, z čoho vyplýva, že spôsobilým predmetom odvolacieho konania sú len rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o príslušnosti súdu v zmysle ust. § 104a ods. 3 O. s. p. nie je rozhodnutím súdu prvého stupňa, z dôvodu, že v zmysle citovaného ust. § 9, § 10 ods. 2, § 10a O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako súd odvolací a ako súd dovolací a nie ako súd prvého stupňa a ako vyplýva z citovaného ust. § 201 O. s. p. účastník môže napadnúť odvolaním len rozhodnutie súdu prvého stupňa, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Z podania žalovaného označeného ako odvolanie (č. l. 103 a nasl.), z jeho formálnych ako aj obsahových náležitostí odvolací súd zistil, že žalovaný podal riadne odvolanie s náležitosťami upravenými ust. § 201 až § 205a O. s. p., na ktoré sa odvolateľ aj v podaní odvolania odvoláva, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. 10. 2010 sp. zn. 5 Ndob 48/2010. Žalovaný napadol predmetné uznesenie najvyššieho súdu odvolaním, ako to vyplýva z obsahu podania žalovaného, označeného ako odvolanie proti uzneseniu najvyššieho súdu zo dňa 28. 10. 2010, avšak funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku nie je daná z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané súdom prvého stupňa.

Z dôvodu, že na prejednanie odvolania podaného žalovaným proti uzneseniu najvyššieho súdu nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a preto v súlade s vyššie citovaným ust. § 104 ods. 1 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o opravnom prostriedku žalobcu zastavil.

Z formálnych náležitostí, ako aj z obsahu podania žalovaného, označeného ako odvolanie, súd zistil, že žalovaný podal odvolanie proti uzneseniu najvyššieho súdu, preto toto podanie ako odvolanie skúmal. Na tomto nič nemení ani vyslovenie požiadavky žalovaného v podaní na výzvu súdu zo dňa 15. 03. 2012, v ktorom uviedol, že „v prípade, že Najvyšší súd Slovenskej republiky dospeje k záveru, že napadnutým uznesením rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, žalovaný navrhuje, aby podanie zo dňa 11. 01. 2011 bolo podľa jeho obsahu posúdené ako dovolanie.“ Žalovaný opakovane zdôraznil, že podal odvolanie proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o určení príslušnosti súdu a odkázal na dôvody podaného odvolania a posúdenie podania ako dovolania sa domáha z opatrnosti bez uvedenia dôvodov a bez uvedenia ustanovení zákona, na ktoré dovolanie odkazuje.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 7. júna 2012

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová